

ת"פ 2200/02/18 - מדינת ישראל נגד שמיר זינו - נוכח, אריק עבודי - נוכח, אלי מיארה - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

31 מרץ 2019

ת"פ 2200-02-18 מדינת ישראל נ' זינו ואח'

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית הנשיאה

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח

נגד

הנאשמים

1. שמיר זינו - נוכח

2. אריק עבודי - נוכח

[שניהם ע"י ב"כ עוה"ד הרצל סמילה] - נוכח

3. אלי מיארה - נוכח

[ע"י ב"כ עוה"ד תמי סמריאס] - נוכחת (ממשרד עוה"ד חן

בן חיים)

גזר דין

א. רקע עובדתי

- כפי הנטען בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגורר הנאשם 1 במושב בית שקמה במשק מספר 25 (להלן: "המקום"). עוד נטען, כי במקום מצוי מחסן אותו בנה הנאשם 1 והשייך לו ובו שתי קומות, קומה אחת וקומת מרתף, שהכניסה אליה היא באמצעות פתח ברצפה אשר סגור באמצעות דלת הזזה, ועת פותחים את דלת ההזזה ישנן מדרגות שמובילות לקומה התחתונה (להלן: "קומת המרתף").
- כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 22.01.2018 בסמוך לשעה 23:15, גידל הנאשם 3 בקומת המרתף 176 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 1.500 ק"ג בעוד הנאשמים 1 ו-2 מסייעים לנאשם 3 בגידול הסם. עוד נטען כי השתילים המתוארים לעיל, היו מסודרים בתוך אחד מהחדרים בקומת המרתף, בתוך אדניות, כשהאדניות מחוברות לצינורות מים, מסביבן מאווררים, חומרי דישון, ומערכת חשמל נפרדת המיועדת לצורך הגידול.
- במעשיהם אלו, החזיקו הנאשמים בצוותא חדא בתוך המחסן בכלים וציוד המשמשים להכנת סם וכן החזיקו בסמים מסוכנים שלא לצריכתם העצמית.
- הנאשמים הודו במיוחס להם לעיל, ועל יסוד הודאתם זו הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בעבירה של **סיוע לגידול סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**") + סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); בעבירה של החזקת סם מסוכן **שלא לצריכה עצמית** בניגוד לס' 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים **והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 10 רישא לפקודה. ואילו הנאשם 3 הורשע בעבירה של **גידול סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים; בעבירה של החזקת סם מסוכן **שלא לצריכה עצמית** בניגוד לס' 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים **והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 10 רישא לפקודה. בנוסף לאמור, הנאשם 3 צירף תיק נוסף - ת"פ 34765-04-18 (ת/2) במסגרתו הודה והורשע בכתב אישום המייחס לו שתי עבירות של **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.
- הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשמים יופנו לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינם, וכי כל צד יהא רשאי לטעון לעונש כראות עיניו.

עמוד 1

6. בעניינם של הנאשמים התקבלו כמה תסקירים ובסופם, המליץ שירות המבחן להשית על כל אחד מהם עונש בדמות צו של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייהם וחיי משפחתם של כל אחד מהנאשמים, על מאפייניהם האישיותיים, יחסם לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתיחס בהמשך.

7. **מחנות דעת הממונה על עבודות השירות**, שהתקבלו בעניינם של הנאשמים, עולה כי שלושת הנאשמים מתאימים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

8. באת כוח המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ועל חומרת הנסיבות שנלוו אליהם. בכלל זה, הלה הפנתה למשקל הסם ומספרם הרב של השתילים, לציוד שהחזיקו הנאשמים לשם הגידול וטענה כי אלה מלמדים על תכנון ארוך טווח להפצה עתידית של הסם בשל בצע כסף.
9. בהמשך, עתרה המאשימה לקבוע בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 מתחם עונש הולם הנע בין 6 לבין 12 חודשי מאסר, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם 1, לטיב הסיוע ולעובדה כי הסמים גודלו במחסן שהנאשם 1 בנה ונמצא במשק שבבעלותו, ובהיתן העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם, עתרה להשית עליו עונש מאסר המצוי ברף הבינוני-גבוה של המתחם, וענישה נלווית. בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם 2, לטיב הסיוע שהתמצה בנוכחותו במקום, לעבירות הנוספות בהן הורשע, ולעובדה כי הנאשם 2 מצוי בתחילתו של שינוי בלבד, עתרה המאשימה להשית עליו עונש המצוי ברף הבינוני של המתחם וענישה נלווית.
10. בעניינו של הנאשם 3 ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 לבין 18 חודשי מאסר, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם 3, בהיותו המבצע העיקרי של עבירת גידול הסם ולעובדה כי הלה הורשע בנוסף בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, עתרה המאשימה להשית עליו עונש המצוי ברף הבינוני-גבוה של המתחם וענישה נלווית.
11. מנגד, בא כוח הנאשם 1 ביקש להדגיש בפני בית המשפט את ממצאי התסקיר של שירות המבחן, אשר הציגו את הנאשם 1 ואת שיתוף הפעולה שלו עם השירות באור חיובי. בנוסף לכך טענה ההגנה כי עברו הפלילי שהתיישן זה מכבר, אורח חייו הנורמטיבי בשנים האחרונות, מלמדים כי הלה הפנים את מעשיו, ולא יחזור עליהם בשנית ומעידים על רצונו הכן בשיקום. בניגוד להמלצת שירות המבחן, סבר הסנגור כי במכלול השיקולים ובכלל זה נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הרפואי וטיב הסיוע המיוחס לו יש להשית עליו ענישה מחמירה מזו שהומלצה על ידי השירות בדמות מאסר קצר בפועל שירוצה על דרך של עבודות שירות. בכל הנוגע לנאשם 2, ההגנה הפנתה לשיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ולהירתמותו להליך טיפולי, לעברו הפלילי שהתיישן, לנסיבותיו האישיות, וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין העונש.
12. באת כוח הנאשם 3 חלקה על מתחם העונש אותו הציגה המאשימה, ועתרה לקבוע מתחם עונש הנע בין 6 לבין 24 חודשי מאסר ולסטות הימנו לקולא בשל שיקולי שיקום. כמו כן, ההגנה הפנתה למאפייניו החיוביים של הנאשם ובכלל זה לעברו הפלילי הבלתי מכביד, ולעובדה כי הלה הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו. לבסוף, ולאחר שהפנתה גם לתקופת מעצרו הממושכת, להליך הטיפול שער, ולכך שמאז שחרורו מהמעצר הוא לא השתמש בסמים ולא הסתבר עוד בפלילים, עתרה הסנגורית להשית על הנאשם הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן או לחילופין למקם את עונשו ברף התחתון של המתחם שהציגה ולהשית עליו עונש בדמות מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.
13. **הנאשם 1** אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו; הדגיש בפני בית המשפט את מצבו הרפואי המורכב וביקש כי יושת עליו עונש בדמות עבודות שירות. **הנאשם 2**, הצטער על מעשיו; הדגיש את שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש. **הנאשם 3**, הביע חרטה על מעשיו ורצון להמשיך ולעמוד בקשר עם שירות המבחן וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש בשל הליך השיקום שעבר במסגרת השירות.

ג.

דין והכרעה, קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, ונסיבות

יצוע העבירות

14. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
15. בטרם אפנה לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין מעשיהם של הנאשמים, על אף שנדמה כי הדבר ברור מאליו אציין בבחינת למעלה מן הצורך, כי בכלל המעשים בהם הורשעו הנאשמים יש לראות כ"אירוע אחד", כמשמעו בסעיף 40ג לחוק העונשין. מסקנתי זו עולה בקנה אחד עם "מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים) (29.10.2014), ובשים לב לאופיין הדומה של העבירות הנדונות, לכך שהן בוצעו באותו המקום ובאותו הזמן, לכך שנדמה כי קדם להן תכנון עברייני אחד, ולאור הקשר ההדוק שקיים בין עבירות אלו (הדברים נכונים גם בעניינו של הנאשם 3 אשר בנוסף לעבירות הסמים הפר את תנאי השחרור שנקבעו לו עם שחרורו מהמעצר בגין ביצוע העבירות בגין תיק זה, כך שלמעשה ניתן לראות את מכלול מעשיו כשייכים אף הם למסכת עבריינית אחת). בהינתן האמור, ברי כי השקפה על כל אחת מהעבירות כאירוע העומד בפני עצמו תהיה מלאכותית במידה רבה.
16. לצד האמור ובכל מקרה, בטרם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל מעשה יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ר' והשוו דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאזי אבו רקייק**, (26.12.2013)). בעצם ביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית, פגע הנאשם 3 בערך המוגן שעניינו שמירה על סדרי החוק וכיבוד החלטות שניתנות על ידי בעלי סמכות ובציפייה שהאזרח יישמע להחלטות אלה ויפעל על פיהן.
17. בכל הנוגע לעבירות הסמים נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות אלה. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומם של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.
- עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, אלא גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ר' לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 **עודה נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.12.1988)). יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** (פורסם במאגרים המשפטיים) (04.07.2012): "**את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה...**". עוד ר' בעניין זה, למשל, דבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (06.09.2012).
18. אשר לעבירות גידול סמים, שלצורך ביצוען, בדרך כלל, מקימים העבריינים מעין מעבדות סמים ביתיות, הרי שאלו הפכו ל"מכת מדינה" של ממש. בבואו לגזור את עונשם של נאשמים אשר הקימו בביתם מעבדות לגידול סמים, שומה על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לקלות שבה מבוצעות עבירות אלו ולקושי הרב בו נתקלות רשויות אכיפת החוק באיתור העבריינים. עמד על כך בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו בעפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 42358-10-14 **אבי גיא נגד**

מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים) (18.02.2015): "דומה שמעבדות הסם הפכו למכת מדינה. נראה שהקלות שבגידול הסם, הביטחון היחסי באי חשיפת העבירה כאשר מדובר בפעילות בתוך תחומי הבית והפוטנציאל הגלום בה, משמשים קרקע נוחה להפיכתה לנפוצה. נפיצות העבירה מחייבת אמירה ברורה ונורמטיבית של בתי משפט העוסקים בתחום זה".

19. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתן היתרה של העבירות אותן ביצעו הנאשמים, יכולים להעיד גם העונשים אשר נקבעו בצדן. כך למשל, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת גידול סמים, הוא 20 שנות מאסר. עונש מרבי זה קבוע גם בצידה של עבירת החזקת כלים המשמשים להכנת סם או לצריכתו, שלא לצריכה עצמית ובצידה של עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית.
20. מבלי להתעלם שעסקינן בסם ה"קנבוס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", ואינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים (כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו), הרי שבשיקולים לחומרא, נתתי דעתי לכמות השתילים ומשקל הסם אשר נתפסו ברשותם של הנאשמים, קרי, 176 שתילי קנבוס, בכמות של 1.50 ק"ג. ברי כי כמות זו אינה מבוטלת כלל ועיקר והגבוהה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודה. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה שבמקרה הנדון אין המדובר בגידול סם באופן ספורדי, כמו באותם מקרים שבהם מבקש אדם לגדל שתיל בודד לשימושו העצמי גרידא (מעשה שגם הוא חמור בפני עצמו). אדרבא, נדמה שבמקרה הנדון עסקינן בנאשמים אשר תכננו היטב את הדברים וכלכלו את מעשיהם מבעוד מועד, עת הקימו מעבדת סמים ביתית של ממש, תוך שימוש בכלים ובציוד מתאים.
21. בהמשך לאמור, ובכל הנוגע לסיבה לביצוע העבירות, אכן בהיעדר אינדיקציה אחרת, על בית המשפט לפרש את הנסיבות בדרך המקלה עם הנאשם ולראות בסמים ככאלה שגודלו לצורך שימוש עצמי בלבד. דא עקא, כמות השתילים שגידל הנאשם 3 במקרה הנדון, היא-היא שיכולה לשמש כאינדיקציה, ואף כחזקה, לכך שהדברים נעשו שלא לצורך שימוש עצמי (ר' רע"פ 314/16 גיא בן צבי נ' מדינת ישראל, (22.02.2016), ואם הדברים נאמרו שם בעניינו של מי שגידל 9 שתילים במשקל שני ק"ג, כי אז לדידי כוחם יפה גם בעניינו). זאת ועוד, חיזוק למסקנתי האמורה ניתן למצוא בכך שהנאשמים הודו מעבר לעבירת הגידול (כאשר הנאשמים 1 ו-2 הודו והורשעו בעבירת הסיוע לגידול הסם) גם בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.
22. בנקודה זו יוער, כי לא התעלמתי מכך כי על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים החזיקו בסם שלא לצריכתם העצמית ומשכך, הם הודו והורשעו במסגרת כתב האישום המתוקן גם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, וברי כי מכלול המעשים המתוארים בפרק העובדות והמיוחסים לנאשמים יהוו כנקודת המוצא של בית המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקביעת מתחם העונש בכלל, ובחינת הנסיבות שנלוו לעבירות בפרט (ר' לעניין זה: רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 אסף יקותיאלי נ' מדינת ישראל, (12.02.2015); ע"פ 1997/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (29.08.2013).
23. ואולם, ובשעה שעבירה זו נגזרת מהמעשה האחד המיוחס לנאשמים והוא הגידול (המיוחס לנאשם 3) והסיוע לגידול (המיוחס לנאשמים 1 ו-2) של סם מסוכן מסוג קנבוס, מצאתי שלא להענישם בגין עבירה זו מכוח הכלל הבסיסי והיסודי במשפט הפלילי המעוגן בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי: **"בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אך לא יענישנו יותר מפעם אחת בשל אותו מעשה"** (ר' לעניין זה: ע"פ 1742/91 פופר נ' מדינת ישראל (04.12.1997); דנ"פ 3371/98 אזואלוס נ' מדינת ישראל (18.09.2000); ע"פ 6841/01 ביטון נ' מדינת ישראל (09.10.2002); ע"פ 5023/99 יוסף חכמי נ' מדינת ישראל (15.03.2001); ר' גם ע"פ 446/01 מקס רודמן נ' מדינת ישראל (27.06.2002). הנה כי כן, מקום בו קובע בית המשפט כי נעברו עבירות אחדות, וכי כל אותן עבירות עניין הוא ב"אותו מעשה", אין בית-המשפט מוסמך להעניש את הנאשם אלא "פעם אחת" בלבד (ר' לעניין זה: ע"פ 6535/01 דמיטרי קוזירוב נ' מדינת ישראל (05.05.2003)).
24. למען שלמות התמונה יצוין, כי בפסיקה נקבע כי המבחן לקביעה האם המדובר ב"אותו מעשה" הנו מבחן בעל שני

פנים, האחד, עובדתי והשני, מהותי. המבחן העובדתי עונה על השאלה האם מדובר בפעולות נפרדות עוקבות אשר ניתן לפצל ביניהן, כאשר המענה על שאלה זו יכול להיעשות באמצעות שימוש במבחני עזר, כדוגמת מענה על השאלות הבאות: האם ניתן להפריד בין התקופות שבמהלכן נעברה כל אחת מן העבירות; האם היו העבירות כרוכות אישה ברעותה, לבלי היפרד, או שהיה בידי העברין לכוון את התנהגותו כך שיבצע רק חלק מן העבירות וימנע מן השאר; האם הוכחו כל העבירות באותן ראיות או שכל אחת מהן הוכחה בראיות נפרדות ועוד. ואילו המבחן המהותי מתייחס למהות האינטרס הנפגע של קורבן העבירה שעליו באה החברה להגן (ר' לעניין זה: ע"פ 5023/99 יוסף חכמי נ' מדינת ישראל (15.03.2001)).

25. בבואי ליישם את המבחן העובדתי שהוזכר לעיל, אזי ברי כי בענייננו, הנאשמים הורשעו בשתי עבירות בגין מסכת עובדתית אחת, עת עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית נגזרת מעבירת גידול הסם וכי אין המדובר בפעולות נפרדות הניתנות לפיצול. כמו כן, לא נטען בכתב האישום כי מי מהנאשמים החזיק ברשותו סם נוסף מעבר לסם זה, או כי בחיפוש שנערך נמצא מקום אחר בו הוחבא סם נוסף. כמו כן, יישום המבחן המהותי מוביל למסקנה לפיה, אין כל אינטרס ציבורי בענישה כפולה שתושט על הנאשמים בגין מעשה אחד.

26. בכל הנוגע לסוגיית מתחמי הענישה שיש לקבוע בעניינם של המסייעים לדבר עבירה יצוין, כי אכן צודקת המאשימה בטענתה כי אין לקבוע בצורה אוטומטית כי מתחם העונש ההולם בעבירה של סיוע לגידול סם מסוכן (המיוחסת לנאשמים 1 ו-2) הינו מחצית מהמתחם שהיה נקבע אילו היה מדובר בעבירה של גידול סם. אכן, לפי סעיף 32 לחוק העונשין, עונשו של המסייע לעבור עבירה הינו מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי. ואולם, ברי כי כשם שעונשו של כל נאשם בסיוע לעבירה זו אחרת צריך להיבחן לגופו, כך גם קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו צריכה להיעשות בהתאם לכלל הפרמטרים הנקובים בסעיף 40ג(א) לחוק, **ובשים לב למאפייניו ומרכיביו של מעשה הסיוע עצמו**. כך למשל, בהנחה שלעבירת גידול הסם בנסיבות מסוימות נקבע מתחם עונש הולם כזה או אחר, הרי שעדיין לא ניתן לומר בצורה אוטומטית שבגין כל סיוע באשר הוא לביצועה של אותה עבירה ייקבע מחצית מהמתחם האמור. זאת כאשר ברי כי אין דינו של סיוע בדמות הסעת המבצע העיקרי ברכב למקום ביצוע העבירה ועזרה במילוטו, למשל, כדין סיוע בדמות העֲבָרָה פיזית בלבד של הסם או נוכחות במקום.

27. בהקשר זה, נתתי דעתי לכך שהסיוע המיוחס לנאשם 1 הינו מהותי וחמור יותר מזה המיוחס לנאשם 2, שכן, כזכור מעבדת הסמים הביתית הוקמה ופעלה במחסן שבנה הנאשם 1 ונמצא במשק שבבעלותו - וכפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, באותו מרתף נבנתה מערכת חשמל נפרדת לצורך גידול הסם, הותקנו מאווררים, חוברו צינורות מים - וכל זאת במחסן ששייך לו. זאת בשונה מנסיבות ביצוע עבירת הסיוע לגידול הסם המיוחסת לנאשם 2, אשר הסתכמה בנוכחותו במקום בלבד (מבלי להמעיט חלילה בחומרת מעשיו אלה).

28. בנוסף ולקולא, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיהם של הנאשמים לא נגרם נזק ישיר וממשי כלשהו. דא עקא, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כך, וכאמור, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חברים ומכריהם וכן בציבור בכללותו.

29. אשר למידת הפגיעה של הנאשמים בערכים המוגנים, יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשמים הקימו מעבדת סמים של ממש (תוך שגידול שתילי הקנבוס על ידם משתרע באחד החדרים בקומת המרתף שהוקצה במיוחד לצורך הגידול) והחזיקו בכלים ייעודיים המשמשים להכנת הסם ובהם, אדניות המחוברות לצינורות מים, מאווררים, חומרי דישון ומערכת חשמל נפרדת המיועדת לצורך הגידול. כאמור, אין המדובר בגחמה גרידא, אלא הנאשמים הצטיידו בציוד רב לשם הגידול, וניכר כי השקיעו משאבים לא מבוטלים לשם כך. לאור כל אלה, באתי לכלל מסקנה כי מידת הפגיעה של הנאשמים בערכים המוגנים הינה ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

30. מדיניות הענישה בעבירות הסמים בהן הורשעו הנאשמים, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים המסוכנים בכלל, ובתופעת הקמת המעבדות הביתיות ההולכת וצוברת תאוצה בשנים האחרונות בפרט. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת,

- מעלה כי במקרים דומים, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד לתקופות מאסר ממושכות. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות מאסרים מותנים וצווי של"צ אף ללא הרשעה, או לחילופין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מטבע הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מכמות הסם שנתפסה, סוגו, אופי ואופן הגידול, מטרת הגידול, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועוד.
31. להלן מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבגיןם הורשע הנאשם 3 (כאשר ממנו ניתן להקיש וללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הסיוע בה הורשעו הנאשמים 1 ו-2):
 רע"פ 314/16 גיא בן צבי נ' מדינת ישראל, (22.02.2016); רע"פ 7005/14 עידן דגן נגד מדינת ישראל,
 (30.11.2014); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 56662-05-16 ישראל מאיר ששון בוקעי נ' מדינת ישראל, (09.05.2017);
 עפ"ג (מחוזי מרכז) 8650-04-15 שמעון שורץ נגד מדינת ישראל, (22.12.2015); עפ"ג (מחוזי באר שבע)
 13901-11-15 עזרא נ' מדינת ישראל (09.12.2015); ת"פ (שלום ק"ג) 40484-05-16 מדינת ישראל נ' אדיר
 אשר (16.10.2017); ת"פ (שלום ק"ג) 50497-04-17 מדינת ישראל נ' אלכסנדר קרביץ (07.03.2018); ת"פ
 (שלום ק"ג) 1969-02-17 מדינת ישראל נ' מרקיאל אלישיב (21.02.2018); ת"פ (שלום ק"ג) 38435-1-17
 מדינת ישראל נ' רמי אשתר (16.01.2019).
32. עוד יוער, כי לא התעלמתי מכך כי מעבר לעבירות הסמים בהן הורשע הנאשם 3 במסגרת תיק זה, הלה הודה והורשע בשתי עבירות נוספות של הפרת הוראה חוקית. בהקשר זה יצוין כי מעיון בפסיקה לא ניתן היה לאתר גזרי דין רבים בהם נאשמים הורשעו בעבירה זו לבדה, ואולם, ניתן ללמוד ולו על דרך ההיקש מהסדרים אליהם מגיעים הצדדים בעבירה זו, כי בדרך כלל מושתים על הנאשמים, מאסרים מותנים בשילוב עם רכיבי ענישה נוספים, והכל בהתאם לחומרה ולמספר ההפרות (ר' לעניין זה: ת"פ (שלום ק"ג) 31181-09-14 מדינת ישראל נ' אנטולי נובכוב (26.04.2015); ת"פ (שלום ק"ג) 57232-11-14 מדינת ישראל נ' פלוני (12.04.2016); ת"פ (שלום ק"ג) 47500-02-14 מדינת ישראל נ' חיים מלכה (07.07.2015)).
33. כאן אציין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה לעיוני מטעם הצדדים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולא או לחומרא מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך הכותרות של העבירות גרידא וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו (ר' והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)).
34. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם 1 ינוע מתחם העונש ההולם בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל; בגין מכלול מעשיו של הנאשם 2 ינוע מתחם העונש ההולם בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל ואילו בגין מכלול מעשיו של הנאשם 3 ינוע מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשמים

35. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
36. בכל הנוגע לעברם הפלילי של הנאשמים, נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם 1 (אשר התיישן זה מכבר אך לא נמחק) הכולל 5 הרשעות קודמות בין השנים 1999-2009 במגוון עבירות ובהן: התחזות לאדם אחר; החזקת סם שלא

- לצריכה עצמית; ניסיון סחר בסמים; החזקת כלים להכנת סם; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; קבלת רכב או חלקי רכב גנובים; הסגת גבול; גניבה; החזקת מכשירי פריצה, בגין הושתו עליו מגוון עונשים ובהם עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה ועבודות שירות. כמו כן נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם 2 (אשר התיישן זה מכבר אך לא נמחק) הכולל 7 הרשעות קודמות בין השנים 1994-2011 במגוון עבירות ובהן: קשירת קשר לביצוע עוון; החזקת סם לצריכה עצמית; החזקת סם שלא לצריכה עצמית; החזקת נכס חשוד כגנוב; קשירת קשר לביצוע פשע; סחר בסם מסוכן; הפרעה לעובד ציבור; הברחת טובין; חבלה במזיד ברכב; הסגת גבול פלילית; שבל"ר ונהיגה ברכב ללא רישיון, בגין הושתו עליו מגוון עונשים ובהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה. בנוסף, נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם 3 (שהתיישן זה מכבר אך לא נמחק) הכולל הרשעה אחת משנת 2002 בעבירות של שימוש במסמך מזויף והחזקת סם לצריכה עצמית בגינה הושת עליו עונש בדמות מאסר מותנה, קנס וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.
37. כן נתתי דעתי לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ובכלל זה למצבם הרפואי; למורכבות מצבם המשפחתי; ולפגיעה שעלולה להיגרם לנאשמים אם יושת עליהם עונש מאסר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ולנוכח העובדה כי למעט הסתבכותם בתיק זה, הקפידו הנאשמים על ניהול אורח חיים נורמטיבי מזה תקופה ממושכת. בנוסף בית המשפט זוקף לזכותם של הנאשמים את העובדה שהם הודו במיוחס להם, מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, וזה העיקר, את מירב המשקל, ככל שהדברים נוגעים לנסיבה זו, יש לייחס לעובדה כי הנאשמים הצטערו על מעשיהם והתרשמו בצורה בלתי אמצעית מכנות החרטה שאותה הם הביעו. לדידי, יש בעצם כך כדי ללמד על כך שהנאשמים הפנימו את חומרת מעשיהם ואת השלכותיהם, ולהפחית את הסיכון שמא אלה יישנו בעתיד.
38. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשמים היו עצורים ובהמשך שהו תחת תנאים מגבילים בגין תיק זה במשך תקופה לא מבוטלת. ברי כי הליך המעצר איננו "מקדמה על חשבון העונש", אולם נדמה כי ניתן ליתן לדברים משקל במסגרת הנסיבה הקבועה בסעיף 40א(3) לחוק העונשין.
39. בנוסף לאמור, בית המשפט מוצא לשקול לקולא את העובדה שהנאשמים שיתפו פעולה עם שירות המבחן, וכך הנאשם 1 מסר בדיקת שתן שהעידה על ניקיונו מסמים וגילה תובנות ראשוניות בנוגע למחירים המשפטיים והאישיים שמשלם בגין התנהגותו. כמו כן שקלתי את התרשמות שירות המבחן כי יש בהליכים המשפטיים כדי להציב לנאשם גבולות ברורים להתנהגותו. וכך הנאשם 2, מסר בדיקת שתן נקייה משרידי סם; השתלב בקבוצה טיפולית ייעודית לעצורי בית במסגרת שירות המבחן, הגיע לכל המפגשים שנקבעו עמו, תוך ששירות המבחן התרשם כי הוא מגלה תובנות בנוגע למחירים המשפטיים והאישיים שמשלם בגין התנהגותו ונכונות ורצון להמשיך ולהיעזר בגורמי הטיפול על מנת לערוך שינוי בחייו. וכך הנאשם 3, השתלב בקבוצת הכנה לטיפול במסגרת שירות המבחן, הגיע לכל המפגשים שנקבעו עמו, מסר בדיקת שתן שנמצאה נקייה משרידי סם, תוך ששירות המבחן התרשם כי הוא מוכן להתבוננות פנימית וביקורתית על חייו ועל ביצוע העבירות בהן הורשע, באופן המותאם לשלב בו הוא נמצא בקבוצה וכי שילובו בטיפול כיום ובטיפול ארוך טווח בהמשך, עשוי לסייע למתן את רמת הסיכון הנשקפת הימנו.
40. יחד עם זאת, לא מצאתי כי בעניינם של הנאשמים מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחמי העונש ההולם אשר נקבעו על ידי שכן, מהאמור בתסקירים אכן עולה כי הנאשמים שיתפו פעולה באופן מלא עם השירות תוך שהגיעו לכל המפגשים שנקבעו עמם, ומסרו דגימת שתן נקייה מסם. ואולם, נדמה כי מדובר ב"ניצני שיקום" בלבד וכי לנאשמים עוד צפויה דרך טיפולית ארוכה וכי עד להשלמת הליך השיקום עודנו מקנן החשש שמא הם יחזרו לעבור עבירות מתחום הסמים, מה שבתורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות. בנסיבות אלו, ולא בכדי אף סנגורו של הנאשם 1 עתר לסטות לחומרא מהמלצתו העונשית של שירות המבחן. יתר על כן, אף אם הייתי קובעת שהנאשמים השתקמו בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולא ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".
- על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ר' והשוו ע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, 16.09.2015); ורע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016)).

41. ודוק, בעובדה שהנאשמים גילו "ניצני שיקום" ונמצאו נקיים בעת הזו מסמים יהיה גם יהיה כדי להביא להקלה בעונשם, אולם הדבר ייעשה במסגרת גדריו של מתחם העונש ההולם. לשון אחר, אלמלא ניקיונם של הנאשמים מסמים ותחילתו של שיקום, כי אז בית המשפט היה גוזר עליהם עונש שלא מצוי בתחתית המתחמים, כאשר משמעות הדברים היא שליחתם לריצוי מאסר מאחורי סורג וברח. במקרה הנדון, העובדה שהם נקיים מסמים תביא לגזירת עונשם בתחתית המתחם, קרי מאסר לריצוי בעבודות שירות, והרי שהמדובר בהקלה ממשית בעונש שיושט. כמו כן, ניקיונם של הנאשמים מסמים, אף יישקל לקולא בכל הנוגע לשאלת פסילת רישיון הנהיגה שלהם.
42. עוד אציין כי לא התעלמתי מהמלצותיו העונשיות של שירות המבחן. יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ר' והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר ב"ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה (4) 313, 318 (1981); ב"ע"פ 1472/15 **שי שעשוע נ' מדינת ישראל**, (17.05.2015); ב"ע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל**, (17.12.2013); ב"ע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).
43. גם לגופו של עניין, אומר בזהירות הנדרשת, כי נדמה ששירות המבחן בא בהמלצה עונשית אחידה לכל הנאשמים, אשר איננה עולה בקנה אחד עם חומרת העבירות המיוחסות להם, וניכר כי שירות המבחן נמנע מלערוך אבחנה באשר לחלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירה, תוך התעלמות מהנסיבות השונות הרלוונטיות לכל אחד מהם. קשה להלום פער כגון דא ויש בו משום התעלמות מוחלטת מכל יתר שיקולי הענישה (הדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).
44. כללם של דברים, משנתתי דעתי למכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ובכלל זה לעברם הפלילי של הנאשמים (אשר התיישן זה מכבר אך לא נמחק); לעובדה כי הודו במיוחס להם, ולאור כך שהנאשמים מגלים "ניצני שיקום", מצאתי כי יש להשית עליהם עונשים המצויים ברף התחתון של המתחמים אשר נקבעו על ידי.
45. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשמים, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשמים הנקיים מסמים והמצויים בעיצומו של הליך שיקומי, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתם בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט ישית על הנאשמים קנס, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניהם החיוביים של הנאשמים, כפי שפורט לעיל, ואף הפגיעה הכלכלית שצפויה להיגרם להם כתוצאה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות אשר יושט עליהם.
46. בכל הנוגע לבקשת ההגנה לנכות את ימי מעצרו של הנאשם 3 מעונש המאסר בעבודות השירות (ככל שעונש מסוג זה יושט עליו), אציין כי בשים לב לעובדה שהעונש שיושט על הנאשם 3 מגלם בתוכו מלכתחילה את אותה התחשבות בנאשם ואת מוכנותו של בית המשפט ללכת לקראתו בזו הפעם, מצאתי שלא לנכות את הימים בהם שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג וברח. כידוע, הגם שהכלל הוא ניכוי של ימי המעצר מעונש המאסר שנגזר, אין לנאשם זכות קנויה לכך, ושאלת הניכוי מהווה למעשה שיקול משיקולי הענישה, בעוד שהשתת עונש שהוא מקל מלכתחילה, יכולה להביא את בית המשפט למסקנה לפיה אין מקום לנכות את ימי המעצר (ב"ע"פ 7584/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (02.12.2014); ע"פ 3924/17 **גיל אלבז נ' מדינת ישראל**, (27.07.2017)). ובוודאי שהדברים האמורים נכונים מקום בו נגזר עונש לריצוי בעבודות שירות, שאז ניכוי ימי המעצר הוא בבחינת צעד שאיננו טריוויאלי (ר' **עניין פלוני** שאוזכר זה עתה). חיזוק למסקנתי זו, טמונה גם בעובדה כי הנאשם הורשע מעבר לעבירות הסמים גם בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית עת הלה הפר בשתי הזדמנויות שונות את תנאי המגבילים. כמו כן וכפי שכבר צוין לעיל, התקופה בה שהה הנאשם במעצר, הן מאחורי סורג וברח והן בתנאים מגבילים, הובאה בחשבון כשיקול לקולא במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
47. טרם חתימת גזר הדין, אציין כי אכן ידוע הכלל לפיו בעבירות סמים נסוגים האינטרס של הנאשם ונסיבותיו האישיות מפני האינטרס הציבורי בהשתת ענישה מחמירה על עברייני הסמים. יחד עם זאת, במצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד

בשים לב ל"ניצני השיקום" ולהליך הטיפול שאותו החלו הנאשמים שבמסגרתו הם אף נגמלו משימוש בסמים; לנסיבות חייהם של הנאשמים; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - מצאתי כאמור כי ניתן בזו הפעם להשית עליהם ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

48. **מכל המקובץ לעיל, הנני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים כדלקמן:**

א. **5 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.**

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 02.12.2018, העבודות תבוצענה במועצה הדתית אשדוד, בכתובת: הנריטה סולד 1, אשדוד, במשך חמשה ימים בשבוע (6.5 שעות עבודה יומיות).

הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום 19.05.2019, אלא אם הממונה יודיעו אחרת.

הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות במועד הנקוב בשעה 08:00 או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות.

בהסכמת הנאשם, הממונה על עבודות השירות יוכל לבצע בדיקות שתן לנאשם, ככל שיידרש.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. **מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג פשע.**

ג. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג עוון.**

ד. **קנס בסך ₪ 2,500 או 25 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה הקיימת בתיק זה.

ככל שיוברר כי לא קיימת הפקדה בתיק או שלא ניתן מסיבה חוקית כזו או אחרת לקזז מתוכה את הקנס שהושת או את חלקו, כי אז הקנס או יתרת הקנס ישולם ב- 3 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 45 יום.

ה. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך ₪ 15,000 שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.**

ככל שלא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 5 חודשים, וזאת **על תנאי** שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

ז. ניתן בזאת צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום. הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות

המבחן והוסברו לו ההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה זה.

העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

ח. הנני מצווה על חילוט סך של 1,510 ₪ שנמצאו באחזקתו של הנאשם לטובת אוצר המדינה.

הנני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים כדלקמן:

א. **3 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.**

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 02.12.2018, העבודות תבוצענה במועצה הדתית קריית מלאכי, בכתובת: הגליל 6 קריית מלאכי, במשך חמשה ימים בשבוע (6.5 שעות עבודה יומיות).

הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום 19.05.2019, אלא אם הממונה יודיעו אחרת.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות במועד הנקוב בשעה 08:00 או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות. בהסכמת הנאשם, הממונה על עבודות השירות יוכל לבצע בדיקות שתן לנאשם, ככל שיידרש. מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. **מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג פשע.**

ג. **מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג עוון.**

ד. **קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה הקיימת בתיק זה.

ככל שיוברר כי לא קיימת הפקדה בתיק או שלא ניתן מסיבה חוקית כזו או אחרת לקזז מתוכה את הקנס שהושת או את חלקו, כי אז הקנס או יתרת הקנס ישולם ב- 3 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 45 יום מהיום.

ה. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת בניגוד לפקודת הסמים, וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.**

ככל שלא יחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, וזאת **על תנאי** שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

ז. ניתן בזאת צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום. הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות

עמוד 10

המבחן והוסברו לו ההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה זה.

העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

ח. הנני מצווה על חילוט סך של 3,050 ₪ שנמצאו באחזקתו של הנאשם לטובת אוצר המדינה.

הנני גוזרת על הנאשם 3 את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 27.12.2018, העבודות תבוצענה במועצה הדתית אשדוד, בכתובת: הנרייטה סולד 1, אשדוד, במשך חמשה ימים בשבוע (6.5 שעות עבודה יומיות). הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום 19.5.2019, אלא אם הממונה יודיעו אחרת. על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות במועד הנקוב בשעה 08:00 או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות. בהסכמת הנאשם, הממונה על עבודות השירות יוכל לבצע בדיקות שתן לנאשם, ככל שיידרש. מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש. העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 9 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 5 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג עוון.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

ה. הקנס ישולם ב- 6 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

ו. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 20,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת בניגוד לפקודת הסמים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ככל שלא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וזאת **על תנאי** שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

ז. ניתן בזאת צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום. הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והוסברו לו ההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה זה.

העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

ח. מתבקשת להעביר את הכספים שנותרו בקופת ביהמ"ש, ככל שנותרו, במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה בעניינו של מ. 3 לעוה"ד חן בן חיים.

ט. היתרה שנותרה בקופת ביהמ"ש, ככל שנותרה, במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה בענייניהם של הנאשמים 1 ו- 2 תועבר ד. הרצל סמילה.

י. מורה על השבת המוצגים הבאים לבעליהם: 4 טלפונים (LMD, MI, SAMSUNG, SAMSUNG בצבע זהר) וכן מפתחות רכב. מורה על השמדת/חילוט יתר המוצגים בתיק לשיקול דעת הרשם, וזאת בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

נרעור כחוק.

יום, כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31 מרץ 2019, במעמד הצדדים.

ב"כ המאשימה:

אבקש עיכוב ביצוע עונש עבודות השירות למשך 45 ימים, לצורך שקילת הגשת ערעור לביהמ"ש המחוזי. ככל שתתקבל החלטה כי לא יוגש ערעור, אודיע לביהמ"ש.

באי כח הנאשמים 1 ו- 2:

משאירים לשיקול דעת ביהמ"ש.

באת כח הנאשם 3:

משאירה לשיקול דעת.

החלטה

על מנת לאפשר למאשימה לשיקול הגשת ערעור על רכיב עבודות השירות בגזר הדין, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע עונש עבודות השירות למשך 45 יום.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט המאשימה שלא לערער על רכיב עבודות השירות בגזר הדין, תודיע על כך מידית לב"כ הנאשמים ולביהמ"ש.

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31/03/2019 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיאה**